

“Ik spreek in namens de Klankbordgroep die er allemaal op persoonlijke titel in zitten. Zij zitten er niet in als buurtschap of evenement waarbij zij betrokken zijn. Het is een klankbordgroep die heel gemêleerd is, dus als je het over evenementen hebt, de grootste voor- en tegenstanders zaten erin. Dat was ook een eis, een wens van de Klankbordgroep omdat als je uiteindelijk met die groep iets presenteert, dan heeft het ook draagvlak onder de bevolking van het eiland. Wij waren dertig maart 2021 voor het eerst bijeen, in een Zoom meeting, met ZKA, het bureau dat destijds door de gemeente was gevraagd een Evenementenvisie te ontwikkelen. Onze groep bestond uit twaalf personen. Vijf november hebben wij in Hotel Boschrijck onze visie als Klankbordgroep gepresenteerd aan de gemeente. Wij hebben daar een goed gesprek gehad en we hadden werkelijk het idee dat er consensus was over wat ons voor ogen stond en de gemeente vond dat ook en heeft ons toen toegezegd ons te blijven betrekken bij de voortgang van het hele traject. En dat is niet gebeurd. En dat is jammer. Er is destijds niet genotuleerd wat ook jammer is. Officieel zijn wij natuurlijk helemaal geen partij, dus juridisch heeft de gemeente helemaal gelijk, maar het is wel jammer, het is niet volgens afspraak, maar het is ook onverstandig. Want die Klankbordgroep bestaat natuurlijk niet alleen uit mensen die verstand van zaken hebben, maar zij hebben ook oog en hart voor dit eiland. De hele groep stond en staat nog steeds op het standpunt van: niet hoe kom IK NU aan mijn trekken, maar hoe hebben wij, dat zijn alle bewoners van Terschelling, dus dat zijn alle ondernemers, maar ook alle bewoners die misschien niets met evenementen hebben, dat zijn alle oudere mensen die dit eiland zo mooi gemaakt hebben als het nu is en waarom wij er zo graag wonen, alle jeugd die hier geboren is of naartoe gekomen is en die de toekomst is en nog heel veel leuke dingen willen doen, alle badgasten horen er ook bij, hoe wij het samen over twintig jaar nog heel erg leuk hebben. En daarom is het goed om een visie te ontwikkelen, een kader waarmee je kunt toetsen of een goed en leuk plan ook uitvoerbaar is op dit eiland. Wij hebben toen in november voorgesteld een adviescommissie in te stellen voor de bestaande en nieuwe evenementen en de vergunningen daarvoor om zo sneller en concreter te kunnen beslissen. Dat werd destijds ook een goed plan bevonden door de gemeente, maar daar lezen wij niets van terug in het Toetsingskader. Dat wij ook niet zelf toegestuurd hebben gekregen, maar via via hebben ontvangen en daarom staan we hier nu. We waren graag uitgenodigd voor het bespreken van het Toetsingskader. We hebben afgelopen maandag iedereen een brief gestuurd met onze hoofdpunten. (*Brief als aparte bijlage*). De hoofdreden waarom ik hier nu sta is dat de gemeenteraad, het College en zeker het hele eiland moet weten dat onze mening is dat als het Toetsingskader zoals het nu voorligt wordt uitgevoerd evenementen zoals Sint Jan, Sunderum, het IJsfeest, de Oranjefeesten er over drie of vier jaar misschien niet meer zijn. En waarom niet? De regels worden ingewikkelder, strenger, er meer juridische kennis nodig, er moet meer tijd worden geïnvesteerd door veelal vrijwilligers en het wordt allemaal ook duurder. Daarnaast hebben we ook altijd gepleit om niet alles een evenement te noemen omdat in die gevallen een buurtfeest, traditionele feesten en andere kleinschaligere activiteiten aan wellicht minder strenge regels hoeven te voldoen. De gemeente heeft dit in het verleden ook een aantal keren wel gedaan. Er moet dus onderzocht worden dat als, noem het authentieke Terschellinger culturele activiteiten zoals Sint Jan mogelijk blijven en dat willen we toch allemaal, dat dit ook juridisch mogelijk is. Want het kan natuurlijk niet zo zijn dat grotere evenementen zoals Eilân, Oerol, de

Berenloop of TOF, dat je die niet zo hoeft te stellen aan andere, kleinere evenementen, want het gelijkheidsbeginsel geldt natuurlijk altijd. Dat kun je natuurlijk nooit terzijde schuiven omdat je misschien wel een sympathie hebt voor het ene en niet voor het andere evenement. Ook al vindt iedereen dat het voor de een niet geldt en voor de ander wel. We willen geen willekeur toch? Daarnaast het zogenaamde Terschellinger DNA, de zogenaamde behoefte hier op het eiland. Wij vinden dat ingewikkeld. De perceptie lijkt alsof het dan alleen kan gaan over rust, natuur, ruimte. Maar als ik vraag aan de jeugd die op Terschelling woont wat zij hun DNA is, antwoorden ze dat ze feesten willen, uitgaan, plezier, dansen. Nou, dat is dan dus ook het DNA van Terschelling, maar het voelt soms alsof dat dan niet goed uitkomt. In hoeverre verschilt het DNA van Terschelling van het DNA van de rest van Nederland? Verschillende leeftijdscategorieën die iets anders willen, komen overal voor, dus ook op Terschelling. Behoeftes blijken vaak aanwezig als er een aanbod komt. Er zijn op Terschelling meer dan twee miljoen overnachtingen en onze vraag is of de gemeente soms wel goed beseft wat hier allemaal gebeurt in de seizoenen.

Als er bijvoorbeeld staat dat een evenement tot vijfhonderd personen alleen een meldingsplicht heeft, die tenminste vier weken van tevoren moet worden aangevraagd, dan lijkt dit eenvoudig, maar uit de praktijk blijkt dat het, ook al voldoe je aan alle criteria in dit Toetsingskader, het opeens toch een evenement wordt waar een vergunning voor moet worden aangevraagd. Die drie, vijf of zes maanden van tevoren moet worden aangevraagd. En dan ben je ineens te laat. Daarnaast, evenementen moeten zich houden aan de termijnen en de gemeente probeert zich aan de daarvoor gestelde termijnen te houden. Zo kan het voorkomen dat een evenement de vergunning pas krijgt vlak voor, tijdens of soms zelfs na het evenement.

Wij willen als Klankbordgroep dat het Toetsingskader opnieuw opgesteld wordt en dat wij meer en beter betrokken worden bij het vaststellen daarvan.